

گفت‌وگو با سوپروایزر اخراج شده بیمارستان پاستور مشهد

سکوت از ترس

نسترن فرخه: سوپروایزری که در انتقاد به عدم پرداخت معوقات از سمت خود تعلیق شده بود، حتی با وجود وعده‌هایی از طرف مسئولان همچنان تغییری در وضعیتش ایجاد نشده است.همین چند هفته پیش کلبیی از منصوره رنجبر، سوپروایزر بیمارستان پاستور مشهد، منتشر شد که در یک تجمع کوچک با حضور مسئولان بیمارستان، از شرایط کلی پرستارها انتقاد می‌کرد و چند روز بعد هم خبر اخراجش رسانه‌ای شد. خودش در بخشی از صحبت‌هایش اشاره می‌کند که برای حمایت و مطالبه‌گری صنفی ساعت ۱۱ همان روز به بیمارستان آمدم و سعی کردم کنار پرستارها باشم و صدای همکارانی باشم که همیشه دل‌نگران آینده هستند، ولی به اجبار سکوت می‌کنند. غافل از اینکه فردای آن روز عزیزانی که باری خواستند و به یاری‌شان آمدم، خیلی راحت به دلایلی عقب نشستند و پشت مدافعشان را خالی کردند. دریغ از اینکه بایبند به حرف و دادخواهی‌شان باشند، بعد هم با نامه معلق از سمت، آن‌هم ناگهانی در تاریخ ۳۱ تیر یعنی روز جمعه روبه‌رو شدم.

با وجود آنکه بارها به زحمات پرستارها آن‌هم در اوج اپیدمی اشاره شده، اما همچنان شرایط کاری بسیاری از آنها به‌دلیل پرداخت‌نشدن به‌موقع حق و حقوقشان تا مشکلات رتبه‌بندی و… با مشکل مواجه است و گاه برای اعتراض به شرایط هم با خطر ازدست‌دادن شغل خود مواجه هستند، پیرو این اتفاق حتی در همان روزها معاون پرستاری وزارت بهداشت هم طی یک تماس تلفنی با این سرپرستار از او دلجویی کرد و در گزارشی از صداوسیما اعلام شد قرار است این خانم در روزهای آینده به سمت خود برگردد ولی با گذشت چند هفته هنوز این پرستار به سمت خود بازنگشته و در بخش بیمارستان، فعال است. محمود عمیدی، فعال صنفی پرستاری هم درباره این اتفاق اشاره می‌کند؛ این اتفاق اولین‌بار و آخرین‌بار نیست، برای ما نیز چنین اتفاقاتی افتاده و بابت اعتراضاتی که می‌شود برخورد نامناسبی با ما می‌شود.

همچنین شمس‌الدین شمسعی، رئیس شورای عالی نظام پرستاری، ضمن انتقاد از این قبیل رفتارها با پرستارها می‌گوید: با مداخله ما این پرستار باید به جایگاه خود برگردد و باید در نهایت به اینجا برسد که از این خانم دلجویی شود. **تصمیم نهایی گوشه‌گیری می‌شود** منصوره رنجبر، سوپروایزر بیمارستان پاستور مشهد که انتقادش از شرایط پرستارها در تیر ماه، منجر به کاهش رتبه کاری‌اش شد، به «شرق» می‌گوید: در ۱۱ تیر امسال پرسنل بیمارستان برای صحبت و درخواست حق و حقوقشان حرکتی صنفی داشتند که به دلیل برگزاری جلسات متعدد و عدم پاسخ‌گویی تصمیم گرفتند در لابی بیمارستان دسته‌جمعی درباره مسائل حقوقی اعتراض کنند و چون از مدیران بالینی کسی در بینشان نبود و پرستارها طبق خواسته‌ای که در تماس‌ها و پیام‌هایشان با من در میان گذاشتند، برای حمایتشان به میدان حق‌طلبی آمدم و از آنجا که همیشه شاهد زحمات و سختی کار همکاران و شئونده حرف‌ها و دردلب‌هایشان بودم، برای حمایت و مطالبه‌گری صنفی ساعت ۱۱ همان روز به بیمارستان آمدم و سعی کردم کنارشان باشم و صدای همکارانی باشم که همیشه دل‌نگران آینده هستند، ولی به‌اجبار سکوت می‌کنند. غافل از اینکه فردای آن روز عزیزانی که باری خواستند و به یاری‌شان آمدم، خیلی راحت به دلایلی عقب نشستند و پشت مدافعشان را خالی کردند، دریغ از اینکه بایبند به حرف و دادخواهی‌شان باشند. من از همکارانی که از نداشتن قرارداد، پرداخت‌نشدن معوقه، اجرانشدن درست طرح ارتقایی بهره‌وری مدت‌ها شاکمی بودند و پرداخت‌نشدن اضافه‌کار خرددامه بدون اطلاع و ناگهانی کله داشتند صحبت کردم.

گزارش «شرق» از ۱۷ اتوبوسی که فقط زنان را جا به جامی‌کنند

جداسازی به اتوبوس‌های فرسوده رسید

اتوبوس‌های فرسوده در خیابان آیت‌الله خرمی، تهران.

این طرح به صورت موقت مسکوت بماند؛ اما دوباره با بازگشت وضعیت به شرایط عادی و افزایش حجم مسافران در ساعت‌های پیک مسافر این طرح اجرا شد. اکنون این اتوبوس‌ها در دو خط ۲ و ۷ (BRT) شهر با ۱۷ دستگاه اتوبوس در دو نوبت در ساعت‌های ۷ تا ۱۰ صبح و ۱۶ تا ۲۰ عصر فعال هستند و روزانه به طور میانگین حدود ۳۰۰ مسافرن زن با آنها در شهر جابه‌جا می‌شوند. با توجه به شرایط و حجم مسافر در خط ۲ (پایانه خاوران به پایانه آزادی) حدود ۷ دستگاه و در خط ۷ (پایانه راه‌آهن تا پایانه پارکوی) حدود ۱۰ دستگاه اتوبوس اختصاص داده شده است.

مسافران زن چندان هم از جداسازی‌ها ناراضی نیستند، پاییز سال ۹۸، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی، پژوهشی با جامعه آماری هشت‌هزارو ۱۳۴ نفری به سفارش معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران انجام داد، پژوهشی که نتایج آن تاکید می‌کرد تهران شهری امن برای زنان نیست. نتایج این پیمایش درباره «جداسازی زنان و مردان در شهر و مشخصا وسایل نقلیه عمومی» نشان می‌داد که حدود ۶۶ درصد از پاسخ‌گویان از تفکیک رضایت دارند و حدود ۱۵ درصد نیز از آن ناراضی هستند. نتایجی که به نظر می‌رسد در فضاهای عمومی شهر قدری متفاوت است.

نورا حسینی: قرار است از ناوگان اندک و فرسوده اتوبوس‌رانی ۱۷ اتوبوس در خطوط پرمسافر BRT تنها زنان را جابه‌جا کنند. مدیران شهری مدعی هستند این تفکیک جنسیتی برای آسایش بیشتر زنان و امنیت آنهاست. ایرج لطفی‌زاده درباره جزئیات اجرای طرح اتوبوس ویژه زنان به همشهری آنلاین گفته است: با توجه به اینکه با فرسودگی ناوسات مواجهیم و اتوبوس‌های دوگابین به دلیل خرابی در حال تعمیر و مرمت هستند و از تعدادشان در خطوط شهری کم شد، تصمیم گرفتیم تا از اتوبوس‌های تک‌کابین در خط اتوبوس‌های BRT استفاده کنیم.سرپرست بهره‌بردار شرکت اتوبوس‌رانی تهران با تاکید به اینکه طرح اتوبوس‌های ویژه زنان در دوره مدیریت قبلی شهری اجرا شده بود، توضیح داد: در بعضی از ساعت‌ها و مناسبت‌ها نسبت عرضه و تقاضای سفر زنان و مردان در استفاده از ناوگان عمومی با هم متفاوت می‌شود و تعداد مسافران زن نسبت به مردان بیشتر می‌شود و همین دلیلی شده بود تا در سال‌های ۱۳۹۹ و پیش‌از آن، این طرح چند بار به صورت آزمایشی اجرا شود و تعدادی از اتوبوس‌ها را در شهر برای رفاه حال زنان و بهتر شدن کیفیت سرویس‌دهی به این شهر اختصاص دهند.

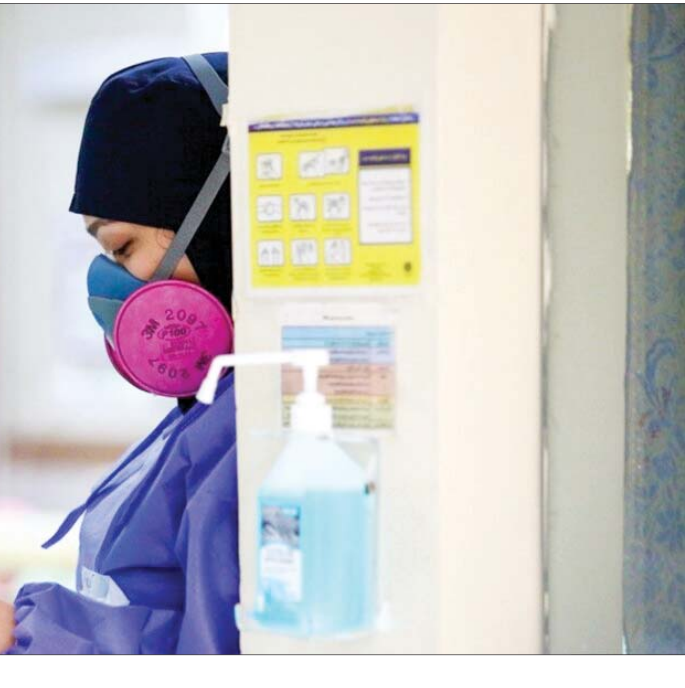
اوافزود: در ادامه شیوع ویروس کرونا و کم‌شدن مسافران به دلیل دورکاری کارمندان، تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها باعث شد

شش‌شنبه آگهی ۱۳۵۶۳۵۰	آگهی مناقصه همراه با ارزیابی کیفی	شرکت ملی گاز ایران شرکت پالایش گازفجر جم
نوبت دوم		
شبهه‌های مناقصه	موضوع مناقصات: ۲- وفق جدول ذیل به صورت ارزیابی کیفی	
ردیف	عنوان مناقصه	شماره فراخوان در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت
۱	احداث و بازسازی اماکن و مراکز عملیاتی	۲۰۰۱۰۹۲۲۷۳۰۰۰۵۲
۲	اعمال سه لایه پوشش مواد اپوکسی بر روی لوله های ۱۶ اینچ به مقدار ۲۰۵۰۰ مترمربع	۲۰۰۱۰۹۲۲۷۳۰۰۰۰۵۳
۳	پوشش داخلی تانک بندر 10-D TK1 با سیراف به روش کامپوزیت	۲۰۰۱۰۹۲۲۷۳۰۰۰۰۵۴
	میزان تضمین (به ریال)	مهلت دریافت اسناد
	۱،۷۰۶،۰۰۰،۰۰۰/-	از طریق سامانه ستاد
	۰/۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰/-	مبلغ تحویل اسناد مناقصه از طریق سامانه ستاد
	۰/۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰/-	تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۲۲
	۰/۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰/-	تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۲۲
	۰/۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰/-	تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۲۲
	۰/۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰/-	تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۲۲
	۰/۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰/-	تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۲۲

۲-میزان ونوع تضمین شرکت در مناقصه: مطابق با جدول فوق و بصورت نقدی یا ضمانتنامه بانکی می‌باشد.

۴- آدرس استان، پوشر- شهرستان جم- شرکت پالایش گاز فجر جم-امور پیمانها (کد پستی)۱۵۶۱۵۴۶۴ (۷۵۵) می‌باشد و تلفن:۰۳۴-۳۱۶۸۲۰۷۷-پاسخگویی شما خواهد بود.

روابط عمومی شرکت پالایش گاز فجر جم

پرستار بخش هستم و وقتی دلمردگی و بی‌انگیزگی در یک سازمان ایجاد شود، تصمیم نهایی گوشه‌گیری و بیرون آمدن از سازمان می‌شود.

پرستارها اعتراضات را از سازمان صنفی دنبال‌کنند

شمس‌الدین شمسعی، رئیس شورای عالی نظام پرستاری، درباره مجاری اخراج منصوره رنجبر، سوپروایزر بیمارستان پاستور، به «شرق» می‌گوید: ما به عنوان نظام صنفی، مدافع جامعه پرستاری هستیم، پرستارانی که به شکل منطقی و درست خواسته‌ها و مطالبات خودشان را مطرح می‌کنند، مورد حمله هستند و آن چیزی که ما از این پرستار دیدیم این است‌که به شکل خیلی منطقی داشت خواسته‌ها، مطالبات و مشکلات جامعه پرستاری را مطرح می‌کرد و ما قطعا از چنین پرستارهایی که به شکل منطقی و اخلاق‌مدارانه درخواست‌ها و مطالبات صنف خودشان را مطرح می‌کنند و از آن دفاع می‌کنند، طبق کارکردهای مهم سازمان نظام پرستاری قطعاً دفاع می‌کنیم، حال در هرکجا و هرکسی که باشند. درباره ایشان نیز همین اتفاق می‌افتد و سازمان ورود کرده و قطعاً مداخله می‌کند و از حقوق ایشان دفاع خواهد کرد تا آنجایی که البته قدرت دارد.

شمسعی در پاسخ به اینکه آیا پیش‌تر هم گزارش‌هایی از چنین رفتارهایی با پرستارها به شما رسیده که بعد از انتقاد از شرایط، توبیخ شوند، ادامه می‌دهد: گزارشی که به اخراج برسد نداشتیم یا خیلی کم بوده، این ماجرا یکی از تندترین‌های آن بوده و این نشان می‌دهد آقایان تاب و تحمل انتقاد ندارند، پرستار وقتی حقوقش پرداخت نشده و با زبان بی‌زبانی خواسته‌اش را مطرح می‌کند، باید تحمل کرد، به نظر کسانی که این کارها را می‌کنند سیاست مدیریتی ندارند و چیزی نمی‌دانند. هرچا هم موردی بوده سازمان نظام پرستاری مداخله کرده و از پرستارها دفاع کرده، امید است که این موضوع ختم به خیر شود. با مداخله ما الان هم این پرستار باید به جایگاه خود برگردد و باید در نهایت به اینجا برسد که از این خانم دلجویی شود. نمی‌شود با کسی که به عنوان سوپروایزر از پرسنلش دفاع می‌کند، این‌طور رفتار شود. این را هم خدمتان بگویم که ما همیشه از پرستارها

پیش‌بینی این گروه از جامعه‌شناسان این است که در نهایت به موقعیتی می‌رسیم که همه فضاها تفکیک شده است؛ چون یک‌سری تصور می‌کنند که این فضاها بهتر است؛ درعین‌حال با این اقدام به دیگران مجوز می‌دهیم که در فضاهای دیگر امنیت را سلب‌کنند و باید نگران حذف زنان بود. زهرا نژادبهرام، عضو سابق شورای شهر تهران، در این زمینه گفت: توزیع جنسیتی منابع محدود اشتباه است. وقتی ما در شهر تهران با کمبود اتوبوس روبه‌رو هستیم، براساس چه منطقی بخشی از اتوبوس می‌افتد. امنیت برای زنان همیشه در بخش زنان است و در بخش عمومی میزان امنیت آن پایین می‌آید.

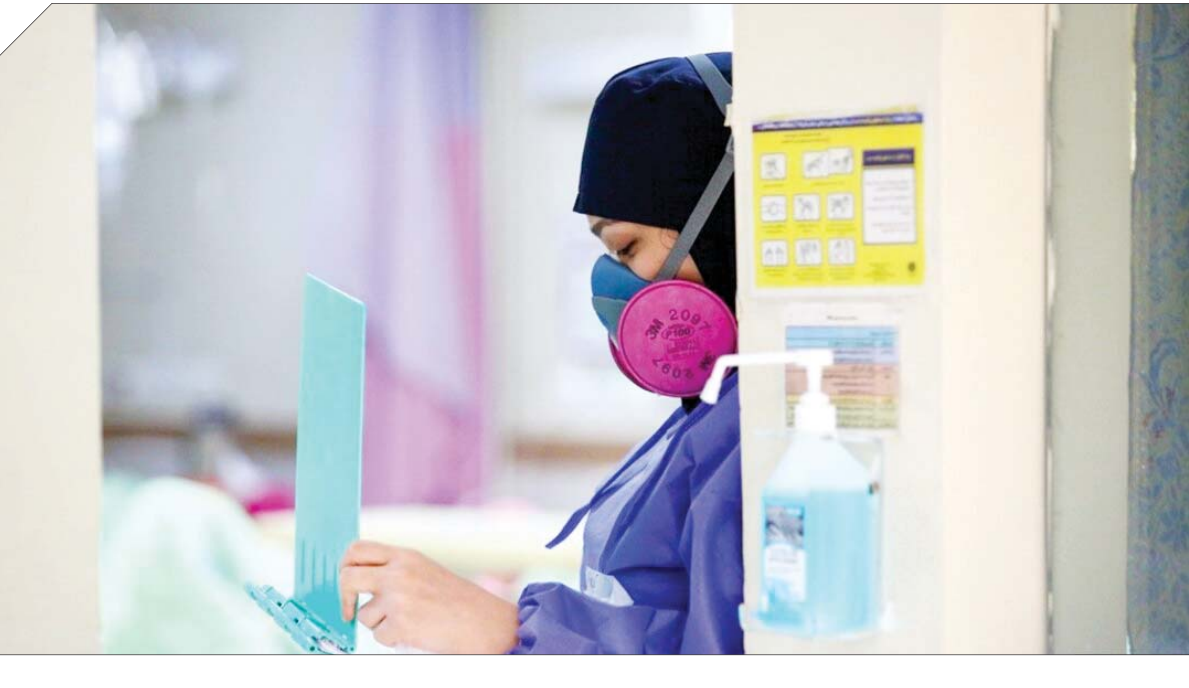
ادامه از صفحه اول

قصور نابخشدنی در کار خبرنگاری!

خبرنگارانی که در جریان اعتراضات در تهران دستگیر شدند.

چنین خبرنگاری با شناخت خوبی که از مسائل جامعه دارد می‌تواند پیش‌بینی مناسبی از نیازهای آینده جامعه، براساس واقعیت‌ها داشته باشد.

در واقع اگر امروز در جامعه، برخی از مسئولان خود را در برابر مردم و رسانه‌ها پاسخ‌گو نمی‌دانند و با خطاهای تصاویری که در تصمیم‌گیری‌های مختلف داشته‌اند ولی هنوز خود را از مردم طلبکار می‌دانند یا اینکه بعضی‌ها در عرصه‌های اقتصادی همچنان روی ریل رانت‌خواری حرکت می‌کنند و دست به فساد و اختلاس می‌زنند و بیت‌المال را به بغما می‌برند، در بازشناسی علل این پدیده‌های شوم از زوایای مختلف، هرگز نباید قصور رسانه‌ها و خبرنگاران را دست‌کم گرفت، چراکه اگر آنان به مسئولیت‌های مدنی خود به‌موقع و درست عمل می‌کردند و اتفاقات را بدون اغماض برملا و سبب پاسخ‌گونیودن برخی از دست‌اندرکاران در برابر رسانه‌ها را به درستی تبیین می‌کردند، شاید فرایند دموکراسی‌خواهی در این مرز و بوم با پشتوانه‌های غنی فرهنگی و تمدنی، این‌قدر کند، سخت، پرحاشیه و طولانی نمی‌شد؛ بنابراین در جهان کنونی هر خبرنگاری باید بداند که فرزند عصر دانایی و ارتباطات است و در یک دهکده و کلبه جهانی زندگی می‌کند و اینکه هیچ اتفاقی با وجود

خواسته‌ایم اعتراضات یا شکایتشان را از طریق سازمان صنفی پیگیری کنند تا ظلمی در حقشان صورت نگیرد.

این اتفاقات بارول نیست

محمود عمیدی، فعال صنفی پرستاری، ضمن توصیف اتفاقات اخیر به «شرق» می‌گوید: این اتفاق اولین بار و آخرین بار نیست، برای ما هم چنین اتفاقاتی افتاده و بابت اعتراضاتی که می‌شود برخورد نامناسبی با ما می‌شود. باید اینها بررسی شود و حق و ناحق بودن آن به اطلاع اعضای ذی‌نفع برسد، ولی متأسفانه در سیستم‌های اداری ما از اعتراض می‌ترسند، چون آن‌قدر کارهای غیرقانونی انجام می‌دهند که کسی که کارش قانونی باشد، ترسی ندارد. در مراکز خصوصی، دولتی و نیمه‌خصوصی رعایت‌نشدن قوانین در حوزه پرستاری خیلی زیاد است و گاهی افراد که اعتراضاتی می‌کنند، این صدا در نطفه خفه می‌شود. حتی در رابطه با خودم نمونه عینی دارم در مراکز دولتی و خصوصی هم گروه پرستاری به شدت تحت استثمار است، الان ببینید کدام بیمارستان خصوصی ساعت کار پرستارها را براساس میزان کار مشاغل سخت چیده است یا در همین بیمارستانی که همکاران ما کار می‌کنند، اضافه‌کار را به دو قسمت تقسیم کردند، اضافه‌کار یک و اضافه‌کار دو در صورتی که اضافه‌کار، اضافه‌کار است و در قانون اصلا چنین چیزی نداریم که اضافه‌کاری را به دو قسمت تقسیم کند، مثلاً برای یکی ساعتی ۳۰ هزار تومان و برای دیگری ساعتی ۱۰ هزار تومان پرداخت می‌شود.

عمیدی ادامه می‌دهد: کاملاً در این مسائل تعارض منافع نقش دارد، چون اغلب سهام‌داران این مراکز خصوصی بزرگ و کوچک کسانی هستند که در نهاد‌های اجرایی و نظارتی مثل وزارت بهداشت و دانشگاه علوم پزشکی پست‌های مهمی دارند؛ مثلاً از پرستارها تعهد می‌گیرند که نباید باردار شوید. اتفاقی که درباره این همکار ما افتاده این است که ایشان سوپروایزر بودند و درباره شرایط کلی پرستارها صحبت کردند، حتی صحبت‌هایشان خیلی هم به مسئولان بیمارستان مربوط نمی‌شده و کلی‌تر بوده است.

این نوع جداسازی‌ها شهروندانی را که از تجهیزات عمومی شهر محروم شده‌اند، ناراحت می‌کند. شما تصور کنید یک مسافر سالمند آقا هستند یا خانمی که با پسر ۱۵ساله‌اش می‌خواهد از اتوبوس استفاده کند. اتوبوس خلوتی می‌آید که تنها خانم‌ها را سوار می‌کند، حتماً در شلوغی‌های این روزهای ناوگان حمل‌ونقل عمومی شما ناراضی و عصبانی خواهید شد.

نژادبهرام اضافه کرد: نباید با تصمیم‌گیری‌های‌مان مسئله‌سازی کنیم، به جای این نوع تفکیک‌ها باید تلاش کرد ناوگان اتوبوس‌رانی را تقویت کرد. در این حوزه نیاز به بازنگری‌های فرهنگی و اجتماعی داریم. باید چشم‌های‌شان به دیدن زنان عادت کند، با حذف زنان و جداسازی آنها اتفاقی نمی‌افتد و چنین موضوعی هم امکان‌پذیر نیست. در جامعه رو به رشد ما نمی‌توان با حضور زنان مقابله کرد. زنان ما که در همه عرصه‌های اجتماعی حضور دارند، با جداسازی‌ها نه به امنیت می‌رسند و نه از فضاهای عمومی شهر حذف می‌شوند.

مردانه و زنانه‌کردن فضاهای شهری یکی از علاقه‌مندی‌های مدیران جدید شهر است، مدتی پیش ممنوعیت ورود مردان به برخی از پارک‌های محلی حاشیه‌ساز شد. پارک‌هایی که از گذشته در اختیار عموم مردم بودند؛ اما ناگهان تنها زنان و کودکان اجازه ورود به این پارک‌های محلی را پیدا کردند. در واکن‌های مترو نیز به جز واکن‌های مخصوص زنان واکن‌هایی را رنگ صورتی‌زند و عنوان واکن مادران و کودکان را بر آن گذاشته و دوباره برای آن مراسم بهره‌بردارری گرفتند. حال لازم ۱۷ اتوبوس از اتوبوس‌هایی که پیش‌ازاین هم در تهران تردد می‌کردند، به زنان اختصاص داده‌اند تا مسافران زن در راحتی بیشتری تردد کنند.